

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOCNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Zamujene priložnosti

Ko so Slovenci dobivali v branje knjige, ki so bile prej prepovedane, so počasi uvideli, da je bilo med vojno le drugače, kakor so tisto dobo prikazovali režimski zgodovinarji, razni filmi in knjige v založbi »Borec«. Spoznali so, da je bila narodno osvobodilna vojna v resnici revolucija za prevzem oblasti po navodilih Marxa, Lenina in staliniščne Kominterne. Ker se je vladajoča oblast zbalala reakcije pri ljudeh, je staro predsedstvo Republike Slovenije 5. marca letos izdalo poseben razglas o narodni in državljanski pomiritvi. Tudi slovenska Cerkev je izdala proglas, samo ga je pravilno imenovala proglas za narodno spravo.

Razglas predsedstva je bil objavljen v vsem slovenskem časopisju. Med drugim je zapisano v njem tudi tole: »Predsedstvo skupščine Republike Slovenije je že sprejelo stališče, da je vsa dogajanja te vrste treba objektivno zgodovinsko prikazati in oceniti... Država je dolžna, da normalizira pogoje za vsakršno znanstveno, kvalificirano zgodovinsko raziskovalno dejavnost.« Pošteno misleči Slovenec bi preprosto rekel: treba je poiskati resnico.

Koliko je treba resno vzeti ta prizadevanja za iskanje resnice, nam kaže slovenska televizija pri poročilih. Navedel bom tri primere.

1. - Dne 27. aprila je v Sloveniji državni praznik ustanovitve OF, ki so ga tudi letos obhajali. To je pa laž, kar vemo vsi, ki smo takrat že živeli. V sobotni prilogi ljubljanskega »Dela« od 12. maja je objavljeno pismo nekdanjega komisarja III. bataljona Bračičeve brigade, kjer piše med drugim tole: »Angleški spomin ni segal niti do 27. aprila 1941, ko je bila v Ljubljani ustanovljena Antimperialistična fronta pred napadom Hitlerja na Sovjetsko zvezo usmerjena proti glavni imperialistični sili Angliji. Poročevalec na televiziji, niti po imenu »Krešimir« in ne po priliku ni Slovenec. Morda je zato mešal pojme in metal ljudsko fronto, Antimperialistično fronto in Osvobodilno fronto vse v en koš. OF je bila dejansko ustanovljena šele v prvih dneh julija na nekem sestanku v Vidmarjevi vili pod Rožnikom. Udeležilo se ga je sedem oseb. Bil je tako nepomemben, da ga je Slovenski poročevalec omenjal šele leta 1942 in še takrat z različnimi datumi.« Čemu ta laž v času, ko se je narod že odločil proti realnemu socializmu za demokratičnost?

2. - Televizija je prenašala 5. maja proslavo obletnice postavitve prve slovenske vlade v Ajdovščini leta 1945. Ko bi bili rekli »komunistične«, bi bila resnična. Resnica pa je namreč, da je bila postavljena prva slovenska vlada 3. maja v Ljubljani na Taboru, ko so se tam zbrali poslanci iz vse Slovenije, izvoljeni na svobodnih volitvah leta 1938. Ta vlada je takrat odstavila generala Rupnika, odvzela oblast nemškemu okupatorju in domobranca razglasila za Slovensko narodno vojsko. Ta se je 12. maja preko Ljubelja podala na Koroško in se predala Angležem, ki so jo proti določbam ženevske konvencije iz leta 1929 vrnili v zadnjih majskih dneh slovenskim komunistom, ki so jih brez sodbe in proti haaskim dogovorom o vojnih ujetnikih iz leta 1907 pobili.

3. - Ob zaprisegi Milana Kučana za novega predsednika Republike Slovenije je televizija prinašala njegov govor, ki je bil res obetaven, moder, spravljiv. Objubil je, da bo predsednik vseh Slovencev. Zal je to držalo le dan ali dva. Ko je govoril z balkona ljubljanske univerze — še vedno Kardeljeve — udeležencem pohoda okoli »partizanske Ljubljane« se je to upanje podrla, saj so bile izrečene pri tem besede, ki so preklicale izjavo, da bo predsednik vsem Slovincem. Zavedati bi se moral, da kot predsednik Slovenije ne sme več nastopati na prireditvah, ki žalijo večino demokratičnih Slovencev.

To so trije primeri, ki pričajo, da ni mogoče vzeti zares dr. Stanovnikove iz-

jave o pomiritvi. Obenem pa pričajo, da je na slovenski televiziji nastavljenih dosti ljudi, ki niso sposobni zanjo, ki nimajo tistega častnikarskega etosa, na katerega so se sklicevali ob enourni stavki dan po prvem zasedanju slovenskega parlamenta. Tisti, ki so si desetletja pustili teptati vest oz. častnikarski etos, bi morali biti sedaj vsaj toliko pokončni, da bi sami od sebe šli in si poiskali delo kod drugod, ne pa na državni slovenski televiziji. Vse razne solidarnostne izjave pa samo pričajo, da vlada med častnikarji še stari duh komunistične etike, kjer je moralno to, kar koristi partiji. To pa nima nič skupnega z naravno etiko še manj s krščansko moralno!

Vetrinj v Hong Kongu

V maju se spominjamo hinavske vrnitve jugoslovanskih beguncev iz Vetrinja in sploh s Koroške v Titovo Jugoslavijo. Krivi so bili Angleži, ki so zbarantali to vrnitev za nekaj svojih uslug.

Nekaj podobnega se sedaj dogaja v Hong Kongu. Tja je pribežalo nad 40 tisoč beguncev iz Vietnama. Angleška uprava hoče, naj se vrnejo vsi, ki niso izrazito politični begunci. Posebna komisija jih izprašuje. Do sedaj je le 11% izprašanih dobilo dovoljenje, da ostanejo, vsi ostali bodo nasilno vrnjeni. Kaj jih čaka v Vietnamu? Vsi dobro vedo. Zato se nekateri skušajo izogniti vrnitvi z begom, drugi tudi s samomorom. Prav tako kot je bilo pred 45 leti na Koroškem in v Avstriji. Angleška politika je brez srca, kadar gre, da žrtvuje druge za svoje interese.

Tudi Albanija se odpira

Pretekle dni je obiskal Albanijo generalni tajnik OZN Perez de Cuellar. Zgodilo se je prvič po vojni. Imel je razgovore z glavnimi voditelji te države, ki je pokazala željo, da znova najde stike z evropskimi državami. Da se nekaj premika tudi v Albaniji, je pokazala odjuga glede vere. Castiti Boga ni več prepovedano.

Centralistične strukture v Jugoslaviji umirajo

V Jugoslaviji dosedanje centralistične strukture umirajo druga za drugo. V petek, 25. maja je neslavno smrt storila Zveza socialistične mladine Jugoslavije. V Ljubljani so imeli 13. in zadnji kongres te organizacije. Prišli so zastopniki iz vseh jugoslovanskih republik in pokrajin. Zasedali so v Cankarjevem domu. Delegati so prišli na kongres z že izdelanim programom: ukiniti ZSMJ ter ustanoviti na zvezni ravni Jugoslavije tri nove organizacije: Mladinski svet Jugoslavije, Zvezo študentov Jugoslavije ter Jugoslovanski novi forum.

V kratkih govorih so omenili, da je dosedanja ZSMJ popolnoma preživel ostanek režima, ki je na političnem polju ne potrebuje nihče več. Značilno pa je, da so za razpust te organizacije izbrali prav 25. maj, ki je bil še nedolgo tega »dan mladosti« živemu in pozneje umrlemu Titu na čast.

Naslednji dan, v soboto 26. maja je neslavno umrla tudi ZKJ ali Zveza komunistov Jugoslavije. Smrt je storila v Beogradu. Za ta dan so namreč sklicali nadaljevanje 14. izrednega kongresa ZKJ, ki se je pred časom razšel zaradi odhoda slovenske delegacije. Nadaljevanje kongresa je zahtevala srbska partija. Toda vabilu Centralnega komiteja se niso odzvali ne slovenski ne hrvaški komunisti; tudi iz Makedonije niso prišli, s Kosova jih je bilo precej odsotnih in prav tako niso prišli vsi iz Bosne in Hercegovine. Le Srbi so bili vsi navzoči. Odsotnih je torej bilo skoro polovica delegatov. Navzočim ni ostalo drugega, kot da so sklenili razpustiti sedanjo Zvezo komunistov Jugoslavije v upanju, da bodo jeseni lahko ustanovili kako drugačno, prenovljeno

Vetrinjski spomin

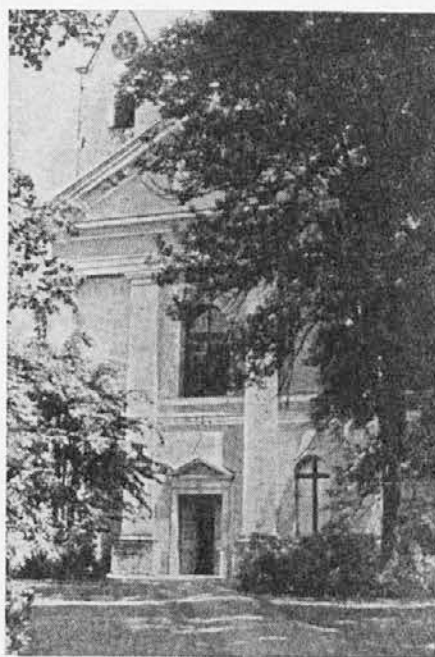
Vetrinj oz. njegova cerkev, kraj nepozabnih spominov, bolečine in velikega trpljenja, obenem pa kraj iskrene molitve — ki je bil leta 1945 pomembna postaja na poti slovenskega naroda — je v soboto, 26. maja popoldne vabil na srečanje v spomin žrtvam vojnih grozot. Lep dan je na vetrinjsko polje, kjer je zapisanih toliko žalostnih usod, privabil kakih 300 Korošcev, Slovencev iz matične domovine in iz zamejstva (tudi iz Italije).

K oltarju v cistercijskem slogu zgrajene cerkve, kamor so se v usodnih majskih dneh leta 1945 zatekali nesrečni begunci in je bila srce vsega taborišča, je skupaj z ljubljanskim pomožnim škofom Kvasom in celovskim škofijskim kanclerjem pristopilo 13 duhovnikov. Za glasbeno spremljavo je skrbel zbor Gallus, pomagali pa smo vsi, zlasti pri začetni »Marija, pomagaj nam sleherni čas« in zaključni »Ti, o Marija«. Častni gostje so bili novi slovenski ministrski predsednik Lojze Peterle, zunanji minister dr. Rupel in koroški državnozborni poslanec Smole. Gospa Millonig pa je na začetku na oltar postavila in prižgala svečo, ki naj bi z enim plamenom gorela za vse žive in mrtve priče tega kraja.

NASTOP ŠKOFA KVASA IN VINKA ZALETELA

Škof Kvas se je spominjal lastnega doživljanja v juniju leta 1945, ko je bil prav na Koroškem posvečen v duhovnika in je 8. junija v tej cerkvi opravil novo mašo. Od takrat ni bil več v njej, ve pa, da skriva v sebi mnogo žalosti in solza, saj je bila zatočišče številnih ubupanih in nesrečnih.

Nagovor je imel župnik iz Vogrč g. Vinke Zaletel, ki je bil v vojnih letih eden izmed 20.000, ki so ubežali domovini in našli v tujini nov dom. Pretresljivo in doživeto, predvsem pa kot prava, živa priča tragedije slovenskega naroda, je pri-

Cerkev vetrinjskega samostana

povedoval o vetrinjskem životarjenju, ki je zanj najbolj pretresljiv dogodek življenja. Čeprav so strojnice utihle in so se rane zacelile (brazgotine bodo pač ostale), je ostala mrtvaška tišina, ki še vedno kliče po spravi. Zahrbno ravnanje Angležev in oblastno poželenje jugoslovanske partije sta kriva za tisoče nedolžnih žrtev, ki ne bodo nikoli pozabljene.

Župnik Zaletel je poudaril predvsem eno: nikoli se ni bati tistih, ki ubijajo telesa; nevarni so tisti, ki vzamejo tudi duše. Duše v Vetrinju so bile večinoma pripravljene in so se očistile s trpljenjem; ubijanje duš v Sloveniji po vojni pa je bila tragedija slovenske zemlje. Kdo je bil krivec oz. kaj je bil vzrok, ni težko odgovoriti: materializem (ki še danes kviri svet) oz. ateizem, ki iz svoje srede izpodriva Boga in vse versko. In kaj je bilo v zvezi s tem lažje kot »ovcam vzeti pastirje«?

Komunizem je uničil 79 slovenskih duhovnikov in redovnikov ter 39 bogoslovcev — od tega so Nemci krivi za 18 življenj. Grozoviteje je, da je tako imenovana »svoboda«, torej že povojna oblast, zahtevala 37 duhovniških življenj, samo štirje pa so bili tudi sodnijsko obsojeni. Ena tretjina vseh duhovnikov je bilo zaprtih, poleg tega pa so umazali še škofa Rožmana.

Kaj je nastalo iz vernega slovenskega naroda? Kako je mogel še zaupati in verjeti v Boga, ki si je človeka zamislil po svoji podobi? Ta pa ni bila prav nič podoba stvarnosti. »Oni« so hoteli človeka ustvariti po svoji podobi, razkristjani so Slovenijo z lažjo, ki se zdaj že

umika resnici. In rešitev je samo v spravi, ljubezni in odpustitvi.

V prošnjah, ki so bile izrečene iz ljudstva, je posebno odmevala želja po očiščenju tistih, ki smo jih imeli radi in so morali oditi, ter prošnja, da milost gane vse, ki so krivi tega gorja in da priznajo svojo zmotu.

PRICEVANJA ŽIVIH

Po maši se je pred cerkvijo nadaljevala komemoracija, na kateri sta govorili dve priči in nastopili štirje govorniki. Dr. Vrbinč je poleg lastnih spominov prebral brzojavko Spomenke Hribar, ki se zavzema za javni spomin vseh žrtev in se slovesnosti ni mogla osebno udeležiti.

Pozornost starejših ljudi — posebno tistih iz Slovenije — je pritegnilo predvsem priznanje zmote advokata dr. Klepa iz Kranja (nekdanji partizanski oficir), ki je šele po dolgih povojnih letih zvedel (in dolgo ne verjel!) za vso resnico in tragedijo, ki se je dogajala tako v Vetrinju kot v Teharjih, Kočevskem Rogu in drugje. Kot mlad fant je pač mislil, da mora takoj prijeti za orožje — ni pa vedel, da so partijski vrhovi hoteli absolutno oblast in jim nobena cena ni bila previsoka. Zato zgodovina nima primerjave s temi zločini, ki se na vsak način morajo popraviti, kolikor se to pač da. Verjetno pa bo še nekaj časa trajalo, saj nekdanji borci še pred kratkim (22. maja) na svojem sestanku niso bili pripravljeno priznati krivde. Medtem ko se on čuti krivega, čeprav je bil samo majhen »zobček« v kolesju partije. Važno pa je, da do priznanja pride in da ni prepozno. Zato tudi njegova javna sprava (z rokovanjem in objemom) z Vinkom Levstikom, ki je tudi bil na prireditvi in je eden izmed redkih, ki so se rešili.

Ni manj pozornosti ni pritegnila Ivana Tekavec, ki je govorila v imenu zamejske oz. izseljenke mladine, ki je pripravljena pomagati pri graditvi nove Slovenije. Njen oče je bil namreč kot 16-leten fantič v Vetrinju.

Kot zadnji se je oglašil še novi slovenski predsednik Lojze Peterle, ki je zagotovil vso svojo pripravljenost pri prenovi domovine, ki naj bi bila odprta za vse, ki jo imajo radi. Brez preteklosti pa ni prihodnosti, zato bo treba z njo živeti.

Ko je po skoraj treh urah zadonela »Lipa zelenca je«, se je marsikateri solza že posušila in marsikatero oko je z večjim upanjem gledalo naprej. Vse pa je seveda odvisno od nas, ki ta boljši jutri pomagamo graditi in ne dopuščamo, da bi se pozabljala resnica, ki je bila tako dolgo pokopana.

R. B.

Referendum ali ljudsko glasovanje

V nedeljo, 3. junija in v ponedeljek, 4. junija bomo italijanski državljani znova poklicani na volišča. To pot ne gre za običajne volitve, temveč za referendum ali ljudsko glasovanje. Poklicani bomo, da se izjavimo o dveh zakonih: o lovu in o uporabi zaščitnih sredstev v kmetijstvu. Gre za uporabo tako imenovanih pesticidov, ki jih uporabljajo kmetovalci zoper mrčes in plevel. »Zeleni« trdijo, da so škodljivi za zdravje.

Ta referendum ni občuten. Sprožili so ga »zeleni« in radikali. Vse ostale stranke so do njega bolj ali manj nevtalne in se uradno ne izrekajo ne za ne proti.

Kaj naj stori volivec? Gre za tehnična vprašanja, katerih ni mogel ali ni hotel rešiti parlament, ki je za to poklican. Zato naj sedaj problem rešujemo državljani. Ali je prav, da stranke oz. parlament odstopajo odgovornost nam državljanom? Nam se to ne zdi prav in ne umestno, da moramo državljani po konstanti v žerjavico. Zakaj volimo in plačujemo senatorje in poslance?

Pri referendumu se glasuje tako, da

se prečrta SI (Da) ali NO (Ne). SI (Da) pomeni, naj se zakon črta, NO (Ne) pomeni, naj zakon ostane, torej naj se ne odpravi.

Zahvala za svobodo

V nedeljo, 20. maja je romarski kraj Mariazell doživel eno največjih romanj v svoji zgodovini. Po približnih ocenah je nad 20.000 kristjanov iz vzhodnoevropskih držav — največ iz Češke — poromalo v ta kraj, da se tu zahvali za spet pridobljeno svobodo in rešitev izpod komunizma. Zato so romarji prižgali sveče, ki od leta 1954 niso bile prižgane, ker so čakale na dan, ko bodo narodi za železno zaveso zadihali v svobodi.

Začne se mundial

Prihodnji teden se začne v Italiji »mundial«, to je svetovno prvenstvo v nogometu. Tekme bodo po raznih mestih v Italiji, nam najbližje v Vidmu. Za en mesec bo italijanska javnost usmerjena v svojega »malika« nogomet.

V PROTITOKU

Ljubimo otroke

Pred leti, ko je moja sestra bila še otrok, se je v meni rodila misel: spoštovati moram to bitje, ker se v njegovem srcu zapisuje vse moje obnašanje do njega. In kasneje sem prebrala te besede: »Vaši otroci niso vaši otroci. Vaši otroci so sinovi in hčere klica življenja k življenju. Po vas prihajajo, a ne iz vas. Čeprav so z vami, niso vaša lastnina.«

»Vsak otrok je svoja lastna osebnost.« Na njegovo individualnost pa starši in vzgojitelji preveč pozabljamo. V naši družbi je veliko trpečih otrok, takih, ki trpijo zaradi zapuščenosti, zaradi nasilja, zaradi pomanjkanja vseh dobrin. Vzrokov za to njihovo stanje je več, v bazi pa je čutili pomanjkanje ljubezni.

Današnje matere so preveč obremenjene. Poleg družine imajo tudi svoj poklic. In vsakdanji ritem jih tako izčrpa, da v sebi ne najdejo več potrebnih energij, ki jih zase zahteva otrok. Otroci so velika skrivnost. Zato je potrebno veliko truda in časa, da si vzgojitelj pridobi otrokovo zaupanje. Toda brez potrpežljivosti ga je nemogoče doseči, kajti »brez ljubezni tudi najboljša vzgoja ne more uspeti.«

Otrok, ki danes prihaja iz neurejenih družin, potrebuje še več pozornosti. Ne zanimajo ga najlepše igrače; to je le maska, ki mu jo dajejo starši, pod katero pa se skriva velika otrokova bolečina. Utrujeni starši se zvečer znebijo otrok s tem, da jim dan za dnem polnijo sobo z mrtvimi lutkami, ki nikoli

ne bodo spregovorile, nikoli jokale ali se smejale, nikoli občutile toplino objema... nikoli deležile življenja. Otrok se zvečer sam skriva pod odejo in njegove lepe dnevne igračke mu čez noč postanejo strašila.

Kakšne misli in čustva se porajajo v teh malih bitjih v trenutkih bede? Zagrenjenost, nasilje, molčečnost, aroganca, vse to je sad nezaželjene samote. In kako potem prebiti ledeni oklep, ki se je z leti ustvaril kot obramba okoli otroškega srca?

Če ni osnovne vrednote med ljudmi, ali lahko še govorimo o lepoti družin? Otroci so danes svet, ki trpi največje krivice, ker so nemočni pred sebičnimi udarci odraslih. Pa otroci niso prosili, da bi prišli na svet. Po njihovih starših jih je priklicala Ljubezen, zdaj pa tistega hrepenenja ni več, ker ljubezen staršev terja odpuščanje, skrb, avtoriteto, požrtvovalnost, vitalnost...

Otroci so mi priča, da je vsak dan manj takih otrok, ki živijo v prostoru resnične ljubezni, v tistem prostoru, kjer so starši njeni umetniki. Zato »blagor otrokom, ki so se od svojih staršev kakor nečesa samoumevnega naučili umetnosti, najti svoje življenje v tem, da ga darujemo drugim.«

Ljubimo torej dar naših otrok, približajmo se jim s srcem, zato da nam bodo lahko dali svoje otroško srce.

Rebeka

Dr. Alojzij Ambrožič prevzel vodstvo

Dne 9. maja je bila v Torontu posebna slovesnost, saj je nadškof dr. Alojzij Ambrožič, ki je Slovenec, prevzel vodstvo ene največjih škofij na svetu. Marca letos je papež zaradi starosti in bolezni sprejel odstop bivšega nadškofa kardinala Carterja.

Nad 600 duhovnikov in 30 škofov je hotelo počastiti začetek njegove nelahke nove službe in se tudi obenem zahvaliti dosedanjemu pastirju, ki je to škofijo uspešno vodil 12 let. Novega nadškofa so počastili predstavniki različnih ekumenskih skupnosti, ki delujejo v narodnostno, kulturno in versko pisani kanadski provinci Ontario, in tudi predstavniki oblasti. Novi nadškof je še posebej pozdravil ljubljanskega nadškofa dr. Alojzija Suštarja, ki je prišel prav za ta dogodek na dvodnevni obisk v Kanado.

Še na poseben način je odmevala slovenska beseda in slovenska pesem v stolnici sv. Mihaela. Novi nadškof je v slovenskem jeziku tako spregovoril: »To je jezik moje matere. Ko ga sedaj upo-

mebnem dogodku za mesto Toronto. Kakor vedno so tudi nekateri kritizirali novega nadškofa, češ da je avtoritar, konservativen. »The Saturday star« piše na dolgo in široko, da je proti posvetitvi žensk v duhovnice, da je proti ministrantkam, da je proti posvetitvi poročenih mož v duhovnike, da je proti temu, da bi Boga klicali mati, temveč oče. V intervjuju je novi nadškof rekel, da katoliška Cerkev ni »demokratsko telo«, kjer ljudje pridejo skupaj, da odločijo, kaj bodo in kaj ne bodo verjeli. Katoliška Cerkev je tukaj, da uči resnico o Jezusu Kristusu. Če ljudje nočejo tega sprejeti, je pač zanje slabo. Ko je odgovarjal o ženskem duhovništvu, pravi, da so teološki in ne sociološki razlogi, zakaj se jih ne posveti. Duhovnik je ikona Jezusa Kristusa. Kot prispodobno je omenil, da samo moški lahko odigra vlogo Hamleta! O Bogu pravi, da Bog ni spolno bitje, je pa vprašanje, kakšen simbol se uporablja, da se izrazi njegova transcendenca. Na koncu se je nadškof

Nadškof Alojzij Ambrožič pred goriško stolnico, ko je bil še profesor Lojze Ambrožič. Od leve proti desni Minka Zvoček, A. Ambrožič, pok. Viktor Prašnik, Andrej Bratuž, dr. Oskar Simič, Silvan Kerševan

rabljam, naj ji bo to v priznanje, hkrati pa naj bo priznanje tudi vsem najrazličnejšim maternim jezikom, ki jih govorijo v torontski škofiji.« Vsako nedeljo se svete maše opravijo v 25 jezikih! Obenem pa je tudi pozdravil vse Slovence po svetu in v domovini ter jim zaželel, da bi v svobodi, ki se odpira, znova polno zaživeli tiste tradicionalne vrednote in vrline, ki so vselej odlikovale slovenski narod. V dvehurni slovesnosti je spregovoril tudi kardinal Carter, ki je govoril o Cerkvi kot potujočem ljudstvu. Zaželel je svojemu nasledniku veliko božjega blagoslova in podporo v molitvah, da bi modro vodil škofijo, ki ima nad 1,4 milijonov katoličanov.

Veliko časopisov je poročalo o tem po-

ustavil ob »svojem« mestu in pravi, da ga čakajo mnogi izzivi. Največji izziv pa je, pomanjkanje zavesti, kdo je Bog, kaj pomeni Bog, Kristus. Agnosticizem in človekovo samozadovoljstvo sta rak rana današnje družbe. Na koncu je tudi obžaloval vse bolj bolečo resnico, da Bog igra vedno manjšo vlogo v političnem, ekonomskem in privatnem življenju.

Po slovesni maši se je slavje nadaljevalo v hotelu Holiday Inn, kjer je nadškof pripravil pristen sprejem za duhovnike in goste. Za letošnjo jesen pa je nadškof že obljubil, da bo obiskal Slovenijo. Želimo mu veliko božjega blagoslova pri opravljanju nove službe!

Robin S.

DUHOVNA MISEL ZA BINKOŠTI:

»Prejmite Svetega Duha!« (Jn 20,22)

Neka mama je pripovedovala: »Slišala sem, ko je hčerka vprašala mojo mater: — Babica, povej mi, kdaj si opazila, da se staraš? — Takrat, ko se je tvoj oče ločil od mame. Deklica je nato z žalostjo v glasu pripomnila: — Veš, babica, da sem se takrat postarala tudi jaz! Moja hči je stara komaj devet let...« Kar se dogaja po naših družinah, v katerih ni ljubezni, se dogaja tudi v Cerkvi, ko zanemarja Svetega Duha in njegove darove.

Pokojni carigraski patriarh Antenor, ki si je tako prizadeval za edinstvo med kristjani, je nekoč dejal: »Brez Svetega Duha je Bog daleč, Jezusov evangelij mrtva črka, Cerkev ustanova tega sveta, pastirji Cerkve oblastniki, misijonsko delo propaganda, obredi navada, moralno prizadevanje ujetost, ki človeka ne osvobaja in dviga.« Te dni, ko obhajamo binkoštni praznik, naj pošlje Bog v našo starost, ki diši po grehu, sebičnosti in smrti, neizčrpni vir življenja, ljubezni, resnice, milosti, svetosti, pravičnosti, veselja in sreče — svojega Svetega Duha.

MILAN NEMAC

»Odprtost za Evropo«

V sredo, 16. maja, (ko je bila prvič sestavljena slovenska demokratična vlada) zvečer smo se zbrali, da bi prisluhnili diskusiji z naslovom »Odprtost za Evropo ali regionalna izolacija«. Izhodišče predavanja je bil pravzaprav preobrat v Sloveniji in sestava nove vlade. Ze na vabilu so pritegnili znani in zanimivi predavatelji: prof. Jože Mencinger, dr. Jože Dular (ki je prišel namesto predsednika slov. krščanskih demokratov) in dr. Taras Kermauner iz Ljubljane in koroški udeleženci dr. Zerzer, dipl. trg. Habernik ter dva nemško govoreča zastopnika — mag. Kaiser in dr. Schatzmayr.

Prireditve se je začela s polurno zamudo, saj smo morali čakati na dva novo izvoljena ministra: prof. Jožeta Mencingerja, ki je malo prej postal minister za gospodarstvo, in dr. Jožeta Dularja, ki je minister brez listnice za madžarsko in italijansko manjšino v Sloveniji in odgovoren tudi za povezavo s Slovenci zunaj domovine. Zato je pozdrav najprej veljal njima: s ploskanjem in izročitvijo šopkov. Dr. Dular pa je g. Kopečinu izročil slovensko lipo, ki naj bi kot izraz narodne identitete in solidarnosti uspešneje kot na ljubljanskih žalah rasla na koroških tleh.

Dr. Apovnik je kot vodja diskusije

najprej dal besedo novima ministroma.

Prof. Mencinger, ki pripada social-demokratski stranki, bi kot novi minister rad najprej ugotovil stanje slovenskega gospodarstva, saj mu že dolge vrste na ljubaljski cesti proti Avstriji niso ugajale in bi jih raje videl v obratni smeri. Predvsem se je dotaknil treh točk, ki se jih bo moral lotiti kot novi minister: reševanje vsakdanjih problemov in ugotovitev dejanskega stanja, privatizacija premoženja — vendar ne po hitri poti — in odnosi Slovenije v Jugoslaviji. V zvezi s tem je upravičeno poudaril dejstvo, da bo slovenska vlada pri svojem delu oz. razvoju omejena, dokler se bo vse odločalo v Beogradu. Cena osamosvojitve bi bila — gospodarsko gledano — sicer visoka, vendar uspešna. In prednost: ko bi bili »vrženi v vodo«, bi se hitro naučili plavati. Vsi so se v 40 letih namerč odvadili pošteno delati... Nova vlada naj bi bila zato, da drugim omogoči vladanje — ne da sama vlada. Na marsikatero vprašanje pa je prof. Mencinger iskreno simpatično odgovoril — jasno pa je, da sam ne bo mogel uresničevati obljub.

Dr. Dular je poudaril predvsem pomen Koroške za Slovence in skupni slovenski kulturni prostor. Prav tako se je za po-

LEV DETELA

Pomladanski prazniki

Pomladanski čas je prepleten z vrsto lepih krščanskih praznikov, ki so v neposredni ali posredni zvezi s Kristusovo vstajensko zmago nad smrtjo. Že praznik svetega Jurija je spominski dan na enega najodličnejših starokrščanskih svetnikov, ki se je kot rimski vojaški tribun uprl poganstvu, razdelil svoje premoženje, dal sužnjem prostost in kot kristjan pogumno odšel v mučniško smrt. V ljudskem praznovanju je praznik svetega Jurija dan kresov, petja in plesa. V njem se zrcalijo tudi stare šege in navade poganskih pastirskih in poljedelskih ljudstev. Ta so bila nadvse odvisna od spremljivega pomladanskega vremena in njegovih nevarnosti od mrza do suše, ki so pogojevala dobro ali slabo letino in odločile, kako bo rod lahko preživel naslednjo zimo. Nastop novega toplega letnega časa je zato že stari svet velikokrat radostno proslavljal, hkrati pa se je s kurjenjem kresov, s petjem in plesi skušal prikupiti bogovom in duhovom. Slovanski narodi so svetega Jurija posebno častili. Izpričano je, da je bilo ime Jurij — Georg eno najbolj priljubljenih imen pri karantanskih Slovincih in drugih Slovanih.

Krščenim nekdanjim poganom v spomin na svetnika, ki je v legendi tisti sončni junak in krotilec peklenkega zmaja, ki je sveto Marjeto rešil iz krempeljov grozovite pošasti. V ozadju te predstave o svetniku je zagotovo spomin na pogansko pojmovanje boja med zimo in poletjem, kar je tudi slovenski pesnik Josip Murn-Aleksandrov živo zaobjel v svoji prelepi pesmi o svetem Juriju. Nekateri najstarejše slovenske cerkve so posvečene v čast sv. Juriju. Tako je na primer v Ptuj, kjer so nekdanje pogansko svetišče rimskega Poetovia pozneje posvetili svetemu pomladanskemu uporiškemu svetniku. Tudi prvi ruski kristjani s knezom Vladimirjem so se že pred tisoč leti združevali ob meču svetega Jurija, ki so si ga stari Slovani predstavljali kot živo osebo, kot posebnega, sončnega varuha vsega življenja. Spominjal jih je na pogansko izročilo o Dažbogju

grb. V koprski škofiji je 11 župnih cerkev posvečenih sv. Juriju, v goriški pa tri.

R.B.

Izjava SSK o novostih v Sloveniji

Slovenski narod stopa v novo zgodovinsko obdobje. Skoraj poldrugo stoletje po prvem vseslovenskem političnem programu, po dosežkih, a tudi omejitvah in razočaravanjih, ki jih je prinesla dvakratna odločitev za Jugoslavijo, končno dosega tam, kjer smo Slovenci lahko organizirani v državo, resnično suverenost in demokracijo, kar prinaša tudi dolgo pogrešano spravo ter omogoča vzpostavljanje resnično enakopravnih in prijateljskih odnosov z drugimi narodi.

SSK pozdravlja ta slovenski preporod, za katerega si je v svojih močeh tudi sama dolgo in vztrajno prizadevala, in hkrati izraža prepričanje, da bo zdaj slovenska pomlad zacvetela tudi zunaj meja Republike Slovenije povsod tam, kjer živimo Slovenci po svetu.

Zmaga demokracije v osrednji Sloveniji je zmaga vseh slovenskih ljudi in nam mora vlivati novega veselja do življenja tudi pri nas v Italiji. K utrjevanju in pospeševanju vseslovenskega preporeda bo, po prepričanju SSK, bistveno pripomogel tudi nov državniški, ne več ideološki pristop, ki ga mora nova slovenska republiška oblast uveljavljati v odnosih do drugih delov slovenskega naroda. Na tak način bodo lažje zagotovljeni tudi temelji, na katerih graditi enotni slovenski narodni — in ne zgolj kulturni — prostor kot zgleden primer ustvarjalnega preraščanja meja tradicionalno pojmovanih in zasnovanih nacionalnih držav.

Z ureditvijo medsebojnih odnosov v skladu s širšimi zgodovinskimi demokratizacijskimi procesi bomo Slovenci v Italiji pridobili tudi moralno moč, ki nam je potrebna, da bi se učinkoviteje zavzemali za naše pravice in dosegli, da bi se tudi italijanska država izkazala za resnično demokratično do nas. Seveda pa moramo voljo do življenja izpričati najprej sami. To jasneje kot doslej, brez ideoloških navlak, tudi in predvsem s samostojnim in kolikor mogoče etnotnim političnim organiziranjem in nastopanjem, kakor pač narekujejo za naše preživetje še vedno izredne razmere ter kakor bi nas morale izučiti naše današnje izkušnje, pa tudi izkušnje drugih narodnih manjšin v Italiji in Evropi. Takšno jasno in neposredno nastopanje bi po prepričanju SSK nudilo tudi dragocen doprinos k odpravljanju nerazumevanja in k vzpostavljanju resnično enakopravnega in prijateljskega sožitja med narodi ob meji.

Leopoldova nedelja pri Domju z Ljubko Šorli

Nič ne zmanjšamo svetnikove veličine, če naši slavljenci Ljubki Šorli prav na ta dan čestitamo za njen življenjski jubilej. Nekdo je imel posrečen navdih, ker se na ta dan poje besedilo njene himne v čast sv. Leopoldu »V samotni celici«. Himno je uglasbil dr. Harej in jo je pesnica prvč slišala na tem prazniku v izvedbi ekumenskega zbora.

Pa pojdemo od kraja. Za letošnje praznovanje je župnik dr. Angel Kosmač povabil g. Ljuzeta Zupančiča, ki je pred 37 leti prvi maševal pri Domju in sicer v prostorih osnovne šole. Med mašo se je poleg zgodovinskih dogodkov in iz življenja sv. Leopolda, spomnil tudi takratnih razmer. Pri maši so sodelovali člani ansambla trobil, glasbene šole iz Ricmanj pod vodstvom g. Sgubina. Tako so se izkazali v veččinah tudi na področju verske glasbe, za kar jim gre iskrena zahvala.

Kulturni spored (Bogu hvala za lepo vreme) je brezhibno potekal v senci cerkvenega dvorišča z lepim Marijinim kipom.

Hvala dr. Hareju, ki ob vsaki priložnosti rade volje priskoči na pomoč. To pot je za pesnico Ljubko Šorli ustvaril pravcati literarni večer. V podrobnem poročilu je osvetlil njeno življenjsko pot, prehojeno v liričnem snovanju globokih duhovnih doživetij. Pa ne samo to. Z izbranimi pevci ekumenskega zbora, ji je posvetil vseh devet pesmi z njenim besedilom; od teh je dve uglasbil njen pok. mož Lojze Bratuž, eno pa njen sin dr. Andrej Bratuž. Ostale so delo primorskih rojakov.

Predivanje dr. Hareja je popestnil cikel pesničnih poezij. Aleksij Pregarc, radijski napovedovalec in sam pesnik, jih je z bogato izrazno močjo recitiral in občinstvu dognano pričaral najobčutljivejše strune pesnične duše.

K proslavi so pristopile tudi šole iz Ricmanj in Domja. Razrednim učiteljicam in šolarjem hvala za njihov trud pri tem izvenšolskem nastopu. Prisotna slavljenska, ta večer v središču pozornosti, je tako neposredno uživala izvedbo svojih pesmi in recitacij. Prisrčnost otroškega nastopa je želel biti izraz ljubezni in hva-

ležnosti za njeno dolgoletno pedagoško delo pri otroškem glasilu »Pastirček« v katerega je vložila toliko materinske topline.

Čeprav se je v Gorici in Trstu o pesnici že precej govorilo in pisalo, je bilo potrebno, da tudi širše občestvo iz okolice Trsta поблиže spozna in prisluhne vsaj drobno njenih poezij. Kar zbuja spoštovanje, je naglasil dr. Harej, v njenih emblematičnih pesmih, je skromnost, čeprav je poezija kot srčna ganjenost povsod prisotna in jo pesnica izraža v ustrezno izbranih stihih. Zakladnica njenih pesnitev je odsev skrivnostnih sil v človeku, ki omogočajo, da se kljub globokim pretresom zopet vzpostavi duhovno ravnotežje v obliki izpovedne poezije. Živo prizadeta v svojem najglobljem bistvu (zapor, mučenje, smrt moža), se je izkristalizirala in se kot malokdo povzela v prostrani svet lepote, dobrote in ljubezni. Njen pesniški navdih ne pozna omejitve, sprošča se v širine in daljave. Stirje trajni dokumenti monumentalnih pesmaric njenega izpovednega bogastva pričajo o človeški in umetniški globini naše pesnice. Rahlo kot dih se je misel dotakne, da vzdihni samo njej slišni šepet prazničnih melodij. Kjer ljudje sprejemajo svet brezžutno, samo po sebi umevno, stoji ona sredi njega kot svečenica in poje hvalo smotno urejenemu vesolju.

Z vedrino in zaupanjem tudi nas nagovarja, da je: »Lepo skoz življenje vedrega čela hoditi, lepo od bogastva je svojega drugim deliti! Kajti: »Zemljanom pot je k Stvarniku odprta, saj On, ki je najvišja moč in sila, cilj končni vsem stvarim skrivnostna črta!«

Ljubko ganjena se je slavljenska zahvalila za prireditev njej v čast. Zahvalo pa ji dolgujemo mi, prejemniki njenega duhovnega bogastva, ter ji želimo, da jo Bog ohrani svoji ožji in širši slovenski družini do skrajnih meja človeškega življenja!

Hvala g. Francu Vončini za učinkovito slušno in glasbeno ozvočenje. Požrtvovalnim dobrim dušam, ki so cela dva dni napekle in pripravile gostom vsakovrstnih sladkosnednih dobrot, pa tudi hvaležen »Bog lonaj!«

F.V.

Devin-Nabrežina - SSK že razmišlja

V ponedeljek, 28. maja se je sestel širši sekcijiski odbor Slovenske skupnosti za Devin-Nabrežino, da bi proučil izid zadnjih volitev in predvsem možnosti nadaljnjega upravljanja občine.

Sekcijiski tajnik Terčon je v svojem izčrpnem poročilu opozoril na izredni uspeh SSK, ki je postala številčno druga najmočnejša politična skupina in, kar je še najvažnejše, zbira v svoji sredi veliko večino slovenskih volivcev. To je brez dvoma posledica vztrajnega, dolgoletnega in resnega dela tako na organizacijskem področju, kot tudi pri upravljanju občine. Slovenska skupnost si je tudi v zelo težkih pogojih, ko ni razpolagala z zadostno večino v občinskem svetu, vztrajno prizadevala, in v veliki meri ji je to tudi uspelo, da bi uresničila vse programske predvložne obveznosti. Občinska uprava si ni pomišljala prevzemati tudi najodgovornejše odločitve in prav ta odločnost, ki je bila pogosto tarča opozicije, je gotovo bistveno pripomogla k vodilnemu uspehu. Ljudje, zlasti domačini, so naveličani prazne demagogije in znajo ceniti resno in odgovorno delo upraviteljev. Sekcijiski tajnik se je ob koncu svojega poročila zahvalil vsem, ki so pripomogli k uspehu stranke, zlasti izvoljenim občinskim svetovalcem; še posebej je podčrtal izredni osebni uspeh župana Brezgarja. Izrekel je priznanje starim in novim volivcem, ki jih SSK ne bo razočarala.

V daljši diskusiji, v katero je poseglo veliko število odbornikov, je bila podarjena potreba po stalni in učinkovitejši povezavi izvoljenih z bazo, ki naj bo stalno informirana ter naj aktivno sodeluje pri vseh važnejših odločitvah. Ob koncu seje so bile soglasno oblikovane smernice za nadaljnje delo: Slovenska skupnost zahteva, da bi bodoča občinska uprava slonela na trdni večini in bi nadaljevala z že začetim delom. Zato je potrebno, da se upošteva volja volivcev, ki so zelo jasno pokazali željo po kontinuiteti. Tudi iz tega razloga predlaga Slovenska skupnost za župana Bojana Brezgarja, ki je znal pet let učinkovito voditi občinsko upravo in mu je na vo-

litvah potrdilo zaupanje izredno veliko število volivcev. Kar pa zadeva program, je Slovenska skupnost mnenja, da mora bodoča občinska uprava temeljiti na kontinuiteti pri izvajanju velikih načrtov in reševanju konkretnih problemov v vseh vaseh občine. Vprašanji sožitja in razvoja naj bi ostali torej ključnega pomena tudi bodoče uprave.

Ob koncu je bila izvoljena delegacija, ki bo vodila pogajanja za novo upravo. Poleg tajnika Terčona so v delegaciji še

FANTJE IZPOD GRMADE
in
DEKLISKI ZBOR DEVIN
vabijo na

ZAKLJUČNI KONCERT

ki bo v petek, 1. junija ob 20.30
na dvorišču domačije pri Terčonovih
v SLIVNEM

V primeru slabega vremena bo koncert
v osnovni šoli v Devinu.

Bojan Brezgar, Martin Breclj in dr. Drago Legiša. Za načelnika svetovalske skupine je bil izvoljen Martin Breclj.

* * *

Oglasilo se je tudi pokrajinsko tajništvo DC prek svojega tajnika Tripanija, ki ultimativno svari socialiste pred obnovitvijo zavezništva s komunisti v Dolini in grozi, da bo DC v takšnem primeru odtegnila podporo občinskemu odboru v Miljah, ki mu od lanskega novembra načeljuje socialistični župan Rossini. Poleg tega DC zahteva zase župansko mesto v Nabrežini.

V krogih Slovenske skupnosti skrbno proučujejo nastali položaj in poudarjajo, da za oblikovanje koalicijske v posameznih upravah niso dovolj samo številke, ampak predvsem program, ki mora ustrezati pričakovanjem občanov tudi na narodnoobrambnem področju.

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Mladi skupaj v imenu solidarnosti

V nedeljo, 10. junija se bodo mladi iz naše škofije srečali zato, da bi skupaj preživeli nekaj trenutkov v razmišljanju in veselju.

Po lanski izkušnji, ki je bila izredno pozitivna in izživetja z velikim navdušenjem, smo želeli ponoviti to srečanje, kjer bodo lahko mladi iz različnih skupin in združenj spet prišli skupaj, da bi razmišljali, peli, molili, predvsem pa, da bi dali močan pečat skupnosti in povezanosti.

»Mlada je doba solidarnosti«: to bo geslo dneva, v teku katerega bodo mladi lahko slišali nekaj osebnih pričevanj ljudi, ki so v svojem življenju izbrali kot cilj služenje in darovanje.

Mladi se bodo zbrali pri salezijancih v ulici dell'Istria ob 9. uri zjutraj. Po kratki molitvi se bodo zvrstila pričevanja. Prisotni bodo msgr. Giovanni Nero, don Angelo Cupini in Michelangelo Chiurchiu. Sledila bo sv. maša, ki jo bo daroval naš škof in z njim bodo somaševali duhovniki, ki se posvečajo mladim. Za kosilo (v torbi) bodo poskrbeli skavti. Popoldne pa bo veseli del dneva ob petju kantavtorja Daniela Semprinija in skupine C.P. Band.

Vsaka skupina mladih, ki se bo udeležila tega srečanja, lahko pripravi večji plakat, na katerem bo predstavila dejavnost svoje organizacije.

Dne 31. maja bo ob 20.45 srečanje v semenišču (ul. Besenghi) za vse odgovorne voditelje skupin in vse tiste, ki so soudeleženi pri pripravi tega praznika.

Koncert - srečanje v župniji Marije Kraljice sveta na Opčinah lepa priložnost za medsebojno spoznavanje

Po lanskoletnem uspelem koncertu Marijinih pesmi je župnijska skupnost Marije Kraljice sveta na Opčinah sklenila letos ponoviti to prijetno pobudo in povabiti v goste še zbor iz sosednje župnije. Izbira je padla na Dekliško pevsko skupino Vesela pomlad, ki je kljub številnim obveznostim navdušeno sprejela povabilo na omenjeni koncert.

Italijanski gostitelji so se predstavili s svojim mešanim pevskim zborom, ki je pod vodstvom Pina Tomasija zapel sedem Marijinih pesmi različnih avtorjev od 15. do 19. stoletja. Poslušalci, pretežno italijanske narodnosti, so z odobravanjem spremljali izvajanje domačega pevskega zbora. S posebnim zanimanjem pa so sledili nastopu dekliške pevске skupine Vesela pomlad, ki se je predstavila z bogatim izborom v glavnem polifonih skladb avtorjev Gallusa, Palestrine, Mozarta, Schuberta, Mendelssohna, Bartholdyja, Mokranjca, Kodalyja, Gobca, Trošta, Saminija in Mopellia. Izredni pevski užitek je ob koncu sprožil buren aplavz, ki je terjal še dodatno pesem. Za zaključek pa sta oba zbora zapela še združeno.

Pariške novice

Tržaški slikar Švara v Parizu

Od 29. marca do 6. aprila je v Parizu razstavljal tržaški slikar Deziderij Švara. Trideset umetniških del, ki so nastala med leti 1987-88 na Antiljah (Martinique) je sprejela lepa in prostorna galerija Espace du Roule. Galerija ima svoje prostore v istoimenski ulici v samem kulturnem središču Pariza blizu znanega Centra Pompidou in v neposredni bližini cerkve Saint-Philippe-du-Roule, ki jo je med leti 1774 in 1784 zgradil Jean Chalgrin, arhitekt slavnega Arc de Triomphe na koncu Elizejskih poljan.

Na odprtju razstave je izredno velikega števila gostov (med temi je bilo mnogo njegovih antiljskih prijateljev) slikar postregel z deli, ki so sad njegovega nekajletnega bivanja v privlačnem eksotičnem svetu, o katerem je sanjal marsikateri slikar v preteklosti, videl pa le redkokdo. Svetloba in morje — ta dva elementa slikarju narekujejo vsebino njegove umetniške izpovedi. V stilizirani govorici, kjer imata poleg barv prvinskost in bistvenost stvari glavno vlogo, nam slikar odkriva neminljivo vpetost kopnega med neskončno morje in nebo. Kompozicije nam dajo vtis reda in nespren-

Bralci pišejo

Še nekaj o »spremembah«

V prejšnji številki je Katoliški glas na prvi strani objavil uvodnik O blaženi čas sprememb s podpisom Vasilij B. Clankar kar v eni sapi izbrulne dve koloni debelo tiskanih visokoletečih, neutemeljenih in posplošenih fraz ter z njimi »oceni« vso našo zamejsko stvarnost. Formula za razumevanje le-te, je »kultura egoistične zavarovanosti« kar na celi črti in veljavna za vse (šport, kultura, politika, gospodarstvo, Cerkev).

Tako smo zopet slišali Vasilijev refren članka Za kaj nam gre v KG, št. 13 letos, dve številki pozneje pa ponovi odmev njegovih idej in samoobrambo (pred kom?) izpod peresa neke skupine Izvir. Isti stil »vzvišene analize« pa smo imeli priložnost spoznati že v dveh lanskih številkah KG (5. in 12.). Kar petkrat v dobrem letu dni si je ta skupina privoščila vsem posameznikom in skupinam naše narodnosti (razen sebi) prilepiti etikete kot so: individualizem, egoizem, koristoljubje za vsako ceno in povsod, vrtičkarstvo, poznanjenost, skrivnanje za maskami, napačnost, zaprtost, vsestransko nesposobnost in še marsikaj drugega. Vasilij, njegova skupina in Stella Matutina (kar je le fotokopija), pa so nosilci monopola vseh pozitivnih vrednot na Goriškem in delno tudi na Tržaškem! Tako pozitivnih, da je ta duhovni elitizem zasejal med slovensko mladino kar precejšnjo mero nezauzpostnosti, napetosti med starši, celo med duhovniki — ker ta mladina v župniji ne sodeluje... »Po njih sadovih jih boste spoznali«, je zapisano v sv. pismu.

Vasilij bo malce težko prepričal človeka, ki seveda misli s svojo glavo, da se je zgodovina Goriške začela šele pred dvema ali tremi leti in da je vse, kar je njegovega, popolno, vse drugo pa gnilo. Daleč od tega, da bi si domišljali, da nismo potrebni spreobrnjenja, izboljšanja, spreminjanja na vseh področjih. Kdo pa z gotovostjo lahko trdi, da se to tudi ne dogaja, seveda na nekoliko drugačen način? Neizpodbitno je, da je veliko naših ljudi zavzeto sodelovalo in še sodeluje, v vseh strukturah, ki jih omenja Vasilij, in pri tem žrtvovalo čas, mladost, gnotna sredstva, službo, celo osebno svobodo in so na svojem telesu okusili, da omenjene strukture še daleč niso neke »njihovi komodnosti, ugodju in neki čutno-čustveni zavarovanosti, temveč dejavni ljubezni do Boga in naroda. Nedvomno drži tudi, že v preteklosti preverjeno pravilo: prav vse novosti in spremembe niso boljše od obstoječega. »Blažene spremembe« v Evropi in kjerkoli po svetu so se začele (kolikor je nam znano) povsod le od znotraj: v župnijah, skupinah, društvih, organizacijah... Perestrojka ne more izvesti pod pritiskom in streljanjem od zunaj, od daleč. Zato vabimo Vasilija, naj nam konkretno posreduje nekaj bolj konkretnih, praktičnih napotkov (fraz imamo že dovolj), kako naj se spreobrnemo. Medtem pa naj ne pozabi, da obstajajo različni (tudi duhovni) darovi, isti pa je Duh. Tega daje človeku le Bog po svoji uvidenosti.

Mogoče bi prav prišlo vsem nam sporočilo pregovorov: živi in pusti živeti! Pa brez zamere.

Zlatomašnik Franc Husu je tudi prevajalec Prešerna in Gregorčiča v italijanščino. Še letos izide njegov prevod Gregorčičevih poezij

menljivosti, vsak lik ima svojo vlogo in strogo odmerjen prostor. Ali se za tem ne skriva spomin na kraško tektoniko, ki jo je kraški slikar podedoval od svojega okolja? Ta vtis krepijo tudi barve: posamezni toni obarvajo točno omejeno površino, slikar se izogiba vsakršnemu prelivanju, barve so čiste, pastozne in dosledno podpirajo slikarjevo osnovno misel.

Ob razstavi je izšla zloženska s posnetkom enega izmed slikarjevih del in z odlomki ocen izpod peresa raznih umetnostnih kritikov. - v.č.

★

Velika noč med Slovenci v Parizu

Priprava na Veliko noč in sam praznik sta bila pri Slovencih v Parizu zelo bogata in globoko doživeta. Že v postu smo se skušali približati velikonočni skrivnosti z raznimi nabirkami v dobrodelne namene. Na cvetno nedeljo pa se je začela duhovna priprava na Veliko noč. Letos jo je vodil p. Martin Cimerman; udeležencem je čez veliki teden skušal osvetliti nekatera vprašanja, ki si jih človek zastavlja v vsakdanjem življenju in jih mora tudi reševati z odgovornostjo in v skladu s svojo vestjo.

Vstajenjska maša je bila v soboto zve-

čer. Pred cerkvijo je ob asistenci treh duhovnikov in lepega števila strežnikov — slovenskih otrok — prelat Nace Črtnik blagoslovil velikonočni ogenj, prižgal velikonočno svečo, nakar so prisotni v procesiji šli v cerkev. Doživetemu bogoslužju je sledil še blagoslov jedil, ki so jih verniki po stari slovenski navadi v pisanih košaricah postavili pred oltar.

Pa še slovenska prisotnost med Francozi na veliki teden... Na veliki petek je župnija Saint-Pierre-de-Chaillet pripravila križev pot, ki se je začel v elegantnem in verjetno najbolj posvetnem delu Pariza, na Champs-Élysées, se vil po ulicah Montaigne, George V in Pierre-Ier-de-Serbie in se končal v cerkvi St.-Pierre-de-Chaillet. Med postajami križevega pot so veliki leseni križ nosili člani in predstavniki raznih skupin (dobrodela društva, igralci, umetniki, delavci v modnem sektorju, prizadeti, zdravstveni delavci, verske skupine itd.). Ena postaja je bila posvečena molitvi za vzhodne dežele. Povabljeni so bili tudi Slovenci in sicer v skupino, ki so jo sestavljali še Litovci, Hrvati in Madžari. Slovence je zastopal dr. Branko Zorn, ki je skupno s predstavniki omenjenih narodnosti prevzel križ na deseti postaji. Križevega pota se je udeležilo veliko ljudi, med katerimi je bila tudi lepa skupina Slovencev. - v.č.

GORIŠKE NOVICE

Skupno romanje na Sv. goro

Pobuda, začeta pred tremi leti o skupnem romanju na Sv. goro goriške in novogoriške dekanije, se je uresničila tudi v nedeljo, 27. maja. Geslo »Skupno oznanjamo evangelij«, ki je bilo tudi geslo srečanja v Ogleju, je v nedeljo popoldne združilo na Sv. gori vernike obeh narodnosti tostran in onstran državne meje. Srečanje in somaševanje je vodil goriški nadškof Bommarco, koprškega škofa Pirriha pa je zastopal generalni vikar msgr. Renato Podveršič. Z nadškofom je somaševalo nad 20 duhovnikov, verniki pa so napolnili Marijino baziliko.

Petje in molitve, vse je bilo dvojezično, prevladovala pa je italijansčina tudi zato, ker je bilo italijanskih vernikov več. Po evangeliju je imel nagovor glavni somaševalec, ki je najprej spregovoril v slovensčini, nato pa razvil geslo dneva v italijansčini. Poudaril je tudi, kako je Marijino češčenje bilo zakoreninjeno v oglejskem patriarhatu že iz časov prvih patriarhov. Saj je že sv. Hromacij trdil, da ni Kristusove Cerkve brez njegove Matere Marije.

Med mašo je pel zbor župnije sv. Ignacija pod vodstvom Stanka Jericija. Za takšno priložnost sta morda bila Sanctus ter Agnus Dei predolga, oz. preveč koncertna, ko je vse dihala ljudsko pobožnost in zbranost.

Po maši sta dva pevska zbora imela kratek koncert. Nastopil je namreč mešani zbor iz Logatca s petimi pesmimi ter zbor sv. Ignacija prav tako s petimi pesmimi. Oba zbora sta prijetno izvedla svoj program, ki je obsegal v glavnem Marijine pesmi; ljudje so po maši povedali ostali v cerkvi in uživali ob lepem petju obeh zborov.

V zakristiji smo bili vsi soglasni, naj ta pobuda ostane in naj se vsako leto zadnje nedelje maja zbereta obe dekaniji ob Svetogorski Kraljici. K. H.

Župnija sv. Ivana v Gorici

Odkar so Slovenci na svetovnem evharističnem kongresu v Filadelfiji sklenili, da bomo vsi, ki spadamo v slovenski krščanski narod, prižigali svečo na predvečer praznika Marije Pomagaj, tudi naša župnija z večjo slovesnostjo praznuje ta praznik. Letos smo najprej v naši cerkvi prižigali svečo v sredo, 23. maja zvečer, pri šmarnicah, potem pa smo se Bogu zahvaljevali za dar sv. vere vsak v svoji družini. Na sam praznik pa smo zvečer pri šmarnicah slovesno proslavili Kraljico slovenskega naroda: njej v čast smo obhajali evharistično daritev in po njej zapeli litanije M. B. z našimi lepimi odpevi. Udeležba je bila ta večer nekoliko večja, vendar smo pričakovali še več častilcev Matere božje, naše Pomočnice. Upam, da ni vzrok odsotnosti premalo spoštovanje do Marije, naše Matere. Koliko milosti in prošnje nam posreduje vsak dan, še posebno ko ji pri šmarnicah pripravimo našo župnijo, naše družine in vse vernike. Škoda, da ni tudi pri nas to praznovanje bolj občuteno in poglobljeno, saj ni nihče odpravil znanega reka »Po Mariji k Jezusu«. Tisti, ki smo se 24. maja zvečer udeležili slovenskih šmarnic, pa smo lepo počastili Marijo, ji priporočili sebe in vso krščansko skupnost v Gorici, še posebej oddaljene in brezbrizne.

Sovodnje

V torek, 22. maja se je sestal sovodnjski novoizvoljeni občinski svet. Sejo je vodil Vid Primožič, svetovalec, ki je na zadnjih volitvah prejel največ preferenčnih glasov. Prav on je tudi ponovno izvoljen župan (tokrat že tretjič, od leta 1980 dalje) z enajstimi glasovi. Svetovalci SSK so glasovnice oddali za Igorja Petejana. Sledila je izvolitev dveh odbornikov (Igor Petejan in Rafko Butkovič) ter namestnikov (Mauro in Marjan Tomšič).

Župan je izrekel kratko priložnostno zahvalo volivcem za zaupanje izkazano njemu in »listi občinske enotnosti, ki je sestavljajo predstavniki levčarskih strank, napredni in zavedni Slovenci«.

Branko Černic se je v svojem posegu zaustavil ob tem županovem stavku in ponovni uporabi že izrabljene krilatice »napredni«. Kdo je napreden, v odnosu na koga in kaj? Černic je predlagal tudi, da bi bilo pametno, če bi se končno vsi svetovalci (posebno zaradi večine no-

vih) vsedli in jasno, brez slepomišljenja in ideoloških predsodkov, izdelali načrt za skupno delo v korist vseh občanov. Ta predlog je podprl tudi Marjan Tomšič.

Pomenljiv je bil poseg Iva Kovica, neurtudnega kulturnega delavca, pevca in bivšega predsednika društva Rupa-Peč. Med drugim je poudaril:

»Volivci SSK smo Slovenci, trdno prepričani v važnost samostojnega nastopa, in to kot narod, ne kot ideološka skupina. Prepričani smo namreč, da nas bo samo pogumen in enoten nastop v vsem zamejstvu, to se pravi tudi v slovenskih občinah, primerno predstavljal in vsak dan dokazoval, da tu so in živijo Slovenci.«

Nihče, tem manj pa katerakoli vidnejša osebnost v občini, si ne sme in ne more dovoliti, da naš politični nastop obrekuje, omalovažuje ali blati z neprimernimi definicijami o nekakšni obremenjenosti iz preteklosti, katero absolutno odklanjamo.

V naši volilni kampanji smo se predstavili kot alternativna sila dosedanja koaliciji in s tem omogočili, da v občinskem svetu ne sedijo fašisti.

Zadovoljni smo vsekakor, da bo v sovođenjskem občinskem svetu tudi v tem petletnem obdobju slovensčina pogovorni jezik in upamo, da bo tako tudi v bodoče.

Sovodnjski občinski svet ima kar devet novih svetovalcev, sedem iz vrst liste občinske enotnosti: Savina Cotič por. Ožbot (Sovodnje), Ladi Devetak (Vrh), Mariza Florenin (Gabrje), Zdravko Kuštrin (Sovodnje), Igor Petejan (Sovodnje), Jožef Salomon Tomšič (Rupa), Mauro Tomšič (Sovodnje) ter dva iz vrst SSK: Ivo Kovic (Rupa) in Andrej Fajt (Sovodnje). Branko Černic pa je svetovalec SSK od leta 1970.

Remo Devetak

130 let dejavnosti Inštituta »Notre Dame« v Gorici

Za začetek proslave tega zgodovinskega dogodka je v ponedeljek, 28. maja zvečer v Oratoriju »Sv. Dominika Savia« — Katoliški dom — bil recital z naslovom »Zaklad - biser - mreža«.

Vsebinska je predlagala življenje in poslanstvo ustanoviteljice Kongregacije ubogih šolskih sester. Recital je pripravila prof. Manuela Marussi, ki je znala dojeti z globoko bistrostjo poteze duhovnosti blažene m. Terezije Gerhardinger, ki je dala prednost krščanski ljubezni, v služnji, vzgoji in izobrazbi mladine.

Dobrodela ustanova je sodobna: mladina potrebuje ljubezni, umevanja, oblikovanja.

Recital je uspel; saj udeleženci — avtoriteta, starši učencev naših šol, prijatelji in sodelavci Inštituta — so z duhovnim užitek odobrili ponedeljkovo slavje.

Nagrade osnovnošolskim učencem za prometno vzgojo

Prejšnjo soboto je bila v Gorici na trgu Battisti tradicionalna slovesnost ob podeljevanju nagrad za prometno vzgojo učencem goriških osnovnih šol. Že dolgo vrsto let namreč goriška občinska uprava prireja tečaj za prometno vzgojo za učence četrtih in petih razredov osnovne šole. To sodelovanje z avtomobilskim klubom ACI in drugimi ustanovami.

Prireditev je vedno združena z blagoslovom motornih vozil, kjer so posebej prisotna vozila javnega reda in socialnih ustanov, prav tako pa tudi posameznikov. Na slovesnosti so med drugimi spregovorili predsednik ACI Tirel, pokrajinski odbornik Bressan, občinski odbornik Bratuž, vozila pa je blagoslovil generalni vikar Cocolin. Med šolami je na natečaju z uspehom sodelovala tudi slovenska osnovna šola O. Zupančič.

Mladinski zbor iz Slovenije v Gorici

V nedeljo, 27. maja je nastopil v Gorici cerkveni mladinski zbor iz Dol. Logatca. Kot gost travniškega zbora je nastopil najprej v cerkvi sv. Ignacija pri slovenski maši ob 9. uri. Zbor, ki šteje okrog 60 pevcev in pevk, je zapel odlomke iz Schubertove maše in tudi nekaj slovenskih Marijinih pesmi. Lepa in prostorna travniška cerkev, ki je žarela v jutranjem soncu, je ubrano odmevala lepi zvok toliko mladih glasov. Bilo je enkratno doživetje, ker je zelo redko slišati tako naštvudirano in doživeto podano petje nabožnih pesmi.

Pri maši ob enajsti uri je ta skupina

zapela še za italijanske vernike. Tokrat je predstavila povsem drugačen program in sicer Foersterjevo latinsko mašo in nekaj slovenskih nabožnih pesmi.

Menda je ta zbor med najboljšimi cerkvenimi mladinskimi zbori v Sloveniji in upati je, da bo iz tega nastal tudi dober cerkveni zbor, ki bo vso svojo pozornost posvetil slovenski sakralni glasbi.

Sv. Višarje v letošnji sezoni

Višarsko svetišče bo odprto v juniju in v poletnih mesecih v naslednjih dneh:

— v soboto 2. in v nedeljo 3. junija;
— v petek, soboto in nedeljo 8., 9. in 10. junija;

— od sobote 23. junija do zaključka romarske sezone vsak dan.

V teh dneh bo žičnica obratovala. Ob petkih bo v glavnem zaprta, ker bodo imeli delavci na žičnici prost dan.

Kakor doslej bomo tudi letos začeli z romarsko sezono v nedeljo 24. junija (na praznik Janeza Krstnika) in jo zaključili 7. oktobra (na prvo nedeljo v oktobru).

V tem času bomo imeli na Sv. Višarjah nekaj izrednih praznovanj.

V nedeljo, 5. avgusta bo srečanje Slovencev izseljencev, iz zamejstva in iz domovine.

V soboto 18. avgusta pa bo »Srečanje treh dežel« na kraju prvega tovrstnega srečanja, na Sv. Višarjah.

Dragi romarji, dobrodošli pri višarski Mariji. Voditelj romanj, prigrisite se župniškemu uradu v Zabnicah, kjer je tudi voditelj višarskega svetišča. Naslov: Ufficio parrocchiale Zabnice, via Valcanale 79, 33010 Camposole (Udine) Italia, telefon 9939 / 428 - 63006.

Urniki obratovanja žičnice: 9.30 - 12.00 in 13.15 - 16.30.

PROSVETNO DRUŠTVO »STANDREŽ«
prireja v STANDREŽU

PRAZNIK ŠPARGLJEV

Sobota, 2. junija prosta zabava

Nedelja, 3. junija ob 19. uri nastop Mažoretne skupine HIT iz Nove Gorice in štandreške baletne skupine.

Nagrajevanje slikarskega ex-tempore.

Na voljo odlični šparglji, domača pijača in jedaja ter bogat srečolov.

Vodnik po oglejski baziliki v slovensčini

Uprava oglejske bazilike je izdala »Kratek vodnik po oglejski baziliki« tudi v slovensčini. Doslej je bilo dobiti to knjižico v raznih jezikih, sedaj je na voljo tudi v slovensčini. Prevod je oskrbela Verena Koršič Zorn.

Prvi so dobili knjižico v roke mariborski bogoslovci, ki so obiskali oglejsko baziliko v četrtek 24. maja. Ob svojem obisku so bili gostje župnije Terzo di Aquileia, kjer so dobili kosilo. Potem so si ogledali še slovenske kraje na Krasu in v Brdih.

Tisti četrtek je g. nadškof blagoslovil prenovljeno cerkev v Terzo. Tega slavlja so se udeležili tudi mnogi duhovniki iz goriške škofije; z nadškofom so somaševali letošnji mašniški jubilarji, to je srebrnomašniki in zlatomašniki. Srebrnomašnikov je letos pet: Joško Markuža, Baldas Giuseppe, Bottacin Umberto, Gregori Valerio, Rizzati Ettore. Zlatomašniki so trije: Franc Felc, Kazimir Humar, p. Rizieri Badiali iz reda PIME, župnik pri Madonni (Lurška M.B.).

Širite „Katoliški glas“

Evangelizacija 2000 Jezus je Odršenik

Seminar za evangelizacijo bo od 31. avgusta (petek) do 2. septembra (nedelja) vodil v Ljubljani na stadionu v Šiški p. Emilijan Tardif, misijonar Jezusovega Srca iz Dominikanske republike. Med molitvijo skupnice laikov je čudežno ozdravel od tuberkuloze na pljučih. Posvetil se je novi evangelizaciji in prenovi v duhu. Prepotoval je že vse celine. Dvakrat je bil v Jugoslaviji (Medjugorje in Split).

Njegovo oznanjevanje spremljajo ozdravljenja kot znamenje prisotnosti živega Jezusa. P. Tardif je prejel poseben dar: med sveto mašo in molitvijo spozna, katere od navzočih bolnikov Jezus ozdravlja. Med zadnjim obiskom v Medjugorju in Splitu maja 1988 je pri več kakor 60 bolnikih povedal, od kakšnih bolezni jih je ozdravil Jezus. Med njimi so bili ljudje z rakom, obolenji srca, revmatičnimi težavami, alkoholiki, bolni otroci in mnogi drugi.

Najbolj pretresljiva je bila ozdravitev Nade Belošević iz Splita, ki je bila zavoljo prometne nesreče 11 let v indalidskem vozičku in je po napovedi p. Tardifa pred zbrano množico 4.000 ljudi vstala in začela hoditi. Hodí še danes. O tem je obširno poročal Glas koncila maja 1988

Prireditelja župnijska urada
Bohinjska Bistrica
Ljubljana - Sv. Jakob

Iz slovenske Koroške

Mladi slovenski glasbeniki nastopali v Celovcu

VIII. srečanje mladih slovenskih glasbenikov treh dežel je bilo letos v Celovcu v sredo 16. maja. Udeležili so se ga predstavniki Furlanije-Juljske krajine, Slovenije in Koroške. Na sporedu so bile skladbe slovenskih skladateljev, ki so jih mladi glasbeniki podali občinstvu v velikem studiu avstrijskega radia. Program je poleg radia snemala tudi avstrijska televizija.

Največ točk programa so predstavili gostitelji, po eno točko pa šole iz Slovenije in iz našega zamejstva. Tržaška Glasbena matica se je predstavila s šolskim orkestrom, ki je podal priredbo V. Lovca Akvarci M. Gadeja. Goriško Glasbeno matico je zastopal Godalni kvartet, ki je odigral Andante cantabile P.I. Čajkovskega. ter B. Adamiča Primorski ples-Mafrina. Slovenski center za glasbeno vzgojo E. Komel iz Gorice pa se je predstavil z novo skladbo solkanskega glasbenika Dimitrija Rejca Largo (in memoriam Karmele Kosovel); skladba je na tem večeru doživela svojo krstno izvedbo. Izvajal jo je Trio in sicer kljunasta flavta (Marko Gus), violina (Danijel Devetak) in klavir (Miran Devetak).

Prisotne sta pozdravila ravnatelj Glasbene šole na Koroškem in pedagoški vodja L. Sodja iz Ljubljane. Ob zaključku so vsi nastopajoči in predstavniki šol prejeli priznanja.

DAROVI

Za Katol. glas: N. N. 10.000; Vera F. v spomin na pok. Zoro Piščanc in na pok. Ireno Bratina-Bolčina 30.000 lir.

Za Katol. glas: Danila Poženel in Milena v spomin pok. Mimi Pahor-Canali 15.000 lir.

Za katol. tisk: N. N. 25.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: N. N. 50.000 lir.

Za cerkev na Sv. gori: N. N., Podgora 50.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: druž. Švara-Antončič v spomin na pokojne starše 50.000; Vojka in Maks Martinz v spomin na starše Skabar-Guldenbrein-Martinz 100.000; Vojka Skabar-Martinz v spomin na mamo Marijo Vidav-Skabar 100.000; Nada Malalan 10.000; druž. Cobež ob krstu malega Giacoma (z botri vred) 58.000 lir.

Za malega Julija Vidala: do 27. maja so zbrale Opčine-Bani-Ferlugi 9.541.1000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Natale Budaj 30.000 lir.

Za cerkev v Barkovljah: N. N. 300.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Svojeci ob 7. obletnici smrti Jožeta Zagarja 150.000 lir.

Za popravila cerkve v Ricmanjih: starši letošnjih prvooobhajancev 230.000; družina Semečič, Ricmanje v spomin na pokojne starše Petra in Stefanijo 50.000; druž. Zafiran, Ricmanje 30.000; Albina Berdon, Ricmanje 20.000 lir.

Za slov. misijonarje: N. N. 20.000 lir.

Za misijone: N. N. 200.000; N. N. 25.000 lir.

Za slov. misijonarje: Antonija in Karlo 80.000 lir.

Za slov. misijonarje: N. M. 50.000 lir.

Seja manjšinskih strank v Milanu

Pred nekako tremi tedni se je sestal v Milanu koordinacijski odbor manjšinske liste »Federalizem«, ki združuje manjšine v Italiji. Sodelovalce so Sardinska akcijska stranka, Union Valdotaïne, Slovenska skupnost, Südtirol, Popolo Veneto, furlansko, okcitanško in južno gibanje. Prisoten je bil tudi evropski poslanec liste Mario Melis. Za SSK je sodeloval deželni podtajnik Andrej Bratuž. Na seji so razpravljali predvsem o politični evropski problematiki in o organizacijskih zadevah.

OBVESTILA

Redna seja ZSKP bo v ponedeljek, 4. junija ob 20.30 v gostilni »Pri Danie« v Štandrežu.

ACM Gorica vabi k maši za edinost v ponedeljek, 4. junija ob 16. uri v Zavodu sv. Družine.

Vitovlje. Na binško nedeljo bo verski, kulturni in družabni shod: procesija z novimi kipi Marijinega kronanja iz Vitovelj na Vitovsko goro. Ob 16. uri maša, med katero pojejo združeni zbori črniške dekanije, predstavitev in blagoslovitev kipov. Ob 17.30 poje kvartet Big Ben duhovne pesmi, nakar bo družavno srečanje.

Mladinsko kaseto »Juri Muri v Afriki« je izdala celovška Mohorjeva družba. Z vrsto sodelavcev jo je pripravil Gabrijel Lipus.

Društvo slov. izobražencev v Trstu vabi v ponedeljek 4. junija ob 20.30 na predavanje zgodovinarja dr. Branka Marušiča o »Pobudah za osvetlitev dramatičnih dogodkov v maju 1945«. Predavanje bo v Peterlinovi dvorani v Donizettijevi ulici.

V soboto, 2. junija bo ob 21^h v župniji sv. Luka (Rozzol-Melara) binško vigilijska, na katero so vabljeni vsi mladi iz naše škofije in katero bo vodil škof msgr. Lorenzo Bellomi. Vigilijo pripravljajo letos mladi iz župnije sv. Luka. Razdeljena je na tri dele, v katerih bodo predstavljeni trije simboli in njihov pomen: ogenj, voda in misijon.

Na Binško popoldne ob 16. uri bo v župnijski cerkvi v Bazovici vsakoletno srečanje ostarelih in bolnikov: maševal bo in govoril župnik in dekan iz Sežane Ivan Maslo. Po maši bo v Slomškovem domu Tone Bedenčič pričaral lepote Krasa s pomočjo diapozitivov, sledilo bo prijateljsko srečanje ob mizi.

Apostolstvo sv. Cirila in Metoda iz Trsta vabi svoje člane in prijatelje na mesečno mašo za edinost, ki bo v Marijinem domu v ul. Risorta 3 v ponedeljek, 4. junija ob 17.30. Gledali bomo zanimive diapozitive. Lepo vabljeni!

Potovanje v Skandinavijo je od 24. do 31. julija.

Slovenski kulturni klub (ul. Donizetti, 3) vabi v soboto, 2. junija na koncert gojencev Slovenskega centra za glasbeno kulturo E. Komel iz Gorice. Na sporedu so skladbe različnih avtorjev za klavir, trio in kvartet. Začetek ob 18.30.

V soboto, 9. junija bo Slovenski kulturni klub zaključil letošnjo sezono. Na vrtu Finžgarjevega doma na Opčinah bo priredil »Poletni piknik«. Program: nagrajevanje klubovca leta, nagrajevanje najboljših slaščice, zabavne družabne igrice. Začetek ob 18.30.

Za Slomškov spomenik v Mariboru: Marcela Bole iz Avstralije 150.000; prijatelji s Primorske še 500.000 lir.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Dogaja se, da na uredništvo prihajajo nepodpisani članki in poročila. To ni pošteno. Vsaj uredništvo mora vedeti za svoje sotrudnike. Zato prosimo vse dopisnike in avtorje člankov, da se čitljivo podpisajo. Če pa ne želijo, da njihovo ime pride v javnost, naj to povedo.

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzetta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefaks 533177 - pošt. tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzetta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici
Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 45.000
inozemstvo 70.000
zračna pošta 95.000

Oglaš: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglaš in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA